

199 (φ. 94v)

Δωρεὰ ἐν ζωῇ (ψυχικὸ) πρὸς
τὸν παπα-Κωσταντῆ Ἀναπλιώτη

1762, Ἀπριλίου 12

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Ἰωάννη Ἀρώνη καὶ Βασίλῃ Ἀρώνῃ ἢ Λιανῇ, γυναῖκα τοῦ ποτὲ Νικολάου Μολιντρῆ, ἔχοντας μισὸ ἀμπέλι στὴν Κοξακὴ (λεγόμενο στοῦ Λιμογιάννη τὸ Πηγάδι) τὸ ἀφήνει τοῦ παπα-Κωσταντῆ Ἀναπλιώτη μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ μνημονεύῃ αὐτὴν καὶ τὸν ἄνδρα της.

- 1 Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1762 – Ἀπριλίου – 12–
= Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύ-
ρων ἢ κερά Λιανῇ, γυνὴ ποτὲ Νικολάου Μολιντρῆ, κ(αὶ) λέγει πὼς ἔχει
κ(αὶ) τῆς εὐρίσκεται ἀπὸ γονικὸν τοῦ μακαρίτη τοῦ ἀδρός της τοῦ ἄνω-
5 δεν Νικολάου ἓνα κομμάτι ἀμπέλι στὸ ποδέσιον τ(ῆ)ς Κοξακῆς λε-
γόμενο στοῦ Λιμογιάννη τὸ Πηγάδι ἀποκατωδιὸν πλησίον κ(αὶ) τῆς
κουμμούνας στρατάς, τὸ ὁποῖον ἀμπέλι γροικᾶται τὸ ἐμισὸ ἐδικό της
κ(αὶ) τὸ ἐμισὸ τοῦ π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆ Ἀναπλιώτη. Τώρα θέλει ἢ κερά
Λιανῇ μὲ αὐτοπροαίρετον γνώμην κ(αὶ) καλὴ ντης δέλησιν καὶ ἀ-
10 φήνει τὸ μερτικὸν αὐτοῦ τοῦ ἀμπελιοῦ ὅ,τι τῆς ἄγγιζεν τοῦ ἄνω-
δεν ἀφέντη π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆ διὰ ψυχικὴ ντης σωτηρία αὐτῇ-
νῆς κ(αὶ) τοῦ ἀδρός της νὰ τοὺς μνημονεύῃ κατὰ χάριν Θεοῦ καθὼς
εἶναι τάξις· κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερο νὰ τὸ ἔχη εἰς τὴν ἐξουσίαν κ(αὶ) κυ-
ριό-
τητά ντου αὐτὸς κ(αὶ) οἱ διαδόχοι ντου μὴν ἡμπορώντας τιν(ὰς)
15 νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ οὔτε ἐδικὸς οὔτε ξένος. Κ(αὶ) ἂν κανένα {καιρὸ} ἤθελ-
ε βρεθῇ τινὰς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ, νὰ ἔχη τὴν καράρα ντης κ(αὶ)
νὰ πληρώνῃ κ(αὶ) τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεδίας ρ. 10 – κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν
νὰ μένῃ σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον καὶ διὰ μαρτυρίας τῶν
κάτωθεν:—
20 = *Ha κυρ ηωανις· ἀρονίς· μαρτιρο· ως ανοθεν –*
= *βασιλις αρονις μαρτιρο ως ανοθεν*
Σ ἐφανος ιερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἀνοθεν—